

Vlaams
Parlement

vergadering **C47**
zittingsjaar 2020-2021

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand en
Dierenwelzijn

van 28 oktober 2020

(Wegens de coronamaatregelen werd deze vergadering via videoconferentie georganiseerd.)

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Annabel Tavernier aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de samenwerking tussen het Huis van het Nederlands Brussel en de Brusselse gemeenten – 3242 (2019-2020)	3
VRAAG OM UITLEG van Klaas Sloomans aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de verklaringen van de minister in het kader van de nationale protestrit naar Brussel van het Vlaams Belang – 3422 (2019-2020)	6
VRAAG OM UITLEG van Hannelore Goeman aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, en aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over structureel coronaoverleg tussen Vlaanderen en Brussel – 3443 (2019-2020)	8
VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over het Vlaams Brusselfonds – 265 (2020-2021)	13
VRAAG OM UITLEG van Annabel Tavernier aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de werking van het Huis voor Gezondheid – 273 (2020-2021)	18
VRAAG OM UITLEG van Annabel Tavernier aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de nieuwe beheers-overeenkomst 2021-2025 met het Huis van het Nederlands Brussel – 274 (2020-2021)	21

VRAAG OM UITLEG van Annabel Tavernier aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de samenwerking tussen het Huis van het Nederlands Brussel en de Brusselse gemeenten – 3242 (2019-2020)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: Mevrouw Tavernier heeft het woord.

Annabel Tavernier (N-VA): Minister, inbreuken tegen de taalwetgeving zijn in Brussel nog steeds schering en inslag. Het laatste jaarverslag van de Brusselse vicegouverneur bewees wederom het markante gebrek aan respect voor de verplichte tweetaligheid bij de Brusselse gemeenten en OCMW's.

Het Huis van het Nederlands is in Brussel het centrale punt voor het verlenen van advies over het leren en oefenen van het Nederlands. Het staat niet alleen open voor nieuwkomers of andere particuliere individuen, maar ook voor openbare diensten, verenigingen en associaties die er een beroep op willen doen. Zo levert het Huis van het Nederlands inspanningen om samenwerkingen uit te bouwen met tal van Brusselse gemeenten om de kennis van het Nederlands bij het personeel te verbeteren. Uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 127 van 27 april 2020 bleek dat er taalbeleidstrajecten lopende zijn met Sint-Pieters-Woluwe, Sint-Agatha-Berchem, Anderlecht en Elsene, dat de gemeente Vorst interesse geuit heeft en dat er in het kader van de Maand van het Nederlands in oktober van vorig jaar 22 activiteiten werden opgezet binnen Brussel-Stad, Elsene en Sint-Agatha-Berchem. Daarnaast gaf het antwoord mee dat het Huis van het Nederlands na de zomer een nieuwe communicatie naar de Brusselse lokale besturen zou voorzien om het aanbod aan taalbeleidsondersteuning opnieuw onder de aandacht te brengen.

Minister, kunt u een stand van zaken en verdere toelichting geven bij de lopende taalbeleidstrajecten met Sint-Pieters-Woluwe, Sint-Agatha-Berchem, Anderlecht en Elsene, alsook bij de interesse vanuit Vorst? Kunt u per gemeente concretiseren welke activiteiten het traject precies inhoudt en in welke fase het traject zich momenteel bevindt? Werden er ondertussen nog taalbeleidstrajecten opgestart met andere Brusselse gemeenten? Indien ja, kunt u toelichten over welke gemeenten het gaat, wat de trajecten precies inhouden en in welke fase ze zijn?

Kunt u aangeven wat de huidige geplande timing is voor de nieuwe communicatie over het aanbod aan taalbeleidsondersteuning naar de Brusselse lokale besturen? Is deze communicatie enkel gericht aan het gemeentepersoneel of tevens aan het OCMW-personeel? Waarom wel of niet aan beiden? Zullen er in het bijzonder extra inspanningen geleverd worden om die gemeenten te bereiken die in het verleden nog geen taalbeleidstraject met het Huis van het Nederlands hebben afgelegd? Waarom wel of niet?

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Jullie weten dat, naast de decretale opdracht in het kader van het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid en de opdrachten toegewezen vanuit het Vlaams Brusselbeleid, het Huis van het Nederlands ook opdrachten uitvoert voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC). De samenwerking tussen het Huis van het Nederlands en de Brusselse openbare diensten in het kader van het taalbeleid is inderdaad een opdracht gegeven door de VGC.

Het Huis van het Nederlands Brussel werkt op dit moment samen met de preventiedienst van de gemeente Sint-Pieters-Woluwe, met drie eerstelijnsdiensten van de gemeente Sint-Agatha-Berchem, namelijk Onthaal, Bevolking en Jeugd, en ook met de gemeenschapswacht van de gemeente Anderlecht. De

samenwerking met de gemeente Elsene is door corona uitgesteld tot het najaar. In het voorjaar was er ook contact met de gemeente Vorst, maar door corona is verder contact uitgesteld tot het najaar. Er werden op dat vlak geen nieuwe trajecten opgestart.

Het Huis van het Nederlands hanteert vijf fases in het traject naar een duurzaam taalbeleid. Ik zal ze kort even duiden, om dan in te gaan op de gemeenten en andere organisaties die daarbij betrokken zijn.

De eerste fase is de initiatie. In de initiatiefase wordt het project in de organisatie geïntroduceerd. Dat is het moment van kennismaking met de medewerkers van de organisatie en van de informatie-uitwisseling over die samenwerking.

De tweede fase is de definitie. Het huis analyseert dan het bestaande taalklimaat en de werkomgeving van de organisatie. Het project wordt gedefinieerd door bevestigingen, interviews, eventueel observaties en een SWOT-analyse met de sterktes en zwaktes. Op basis van deze informatie worden concrete acties geformuleerd voor het taalbeleid.

De derde fase is dan het ontwerp, de opmaak van een taalbeleidsplan met een overzicht van acties. Dat is eigenlijk een cruciaal moment in het project. Dit is ook het product dat na afloop van het project het kader is voor de organisatie om het taalbeleid ook structureel voort te zetten, zodat het niet eenmalig is maar een structurele verandering teweegbrengt.

De vierde fase is de realisatie. Het huis ondersteunt de organisatie bij de uitrol van het taalbeleidsplan en de uitvoering van de taalacties die erin zijn opgenomen.

Tot slot is er natuurlijk ook de opvolging, dat is de vijfde fase. Op het einde van het taalbeleidstraject worden de ondersteuning en de taalacties geëvalueerd.

In antwoord op uw vraag geef ik mee in welke fase de betrokken gemeenten zitten. De gemeente Sint-Pieters-Woluwe zit in de ontwerp- en realisatiefase, de gemeente Sint-Agatha-Berchem zit in de definitiefase en de gemeente Anderlecht zit ook in de definitiefase.

Om dan te antwoorden op uw tweede reeks vragen: de communicatie over het aanbod aan taalbeleidsondersteuning wordt in oktober uitgestuurd. Vandaag is het zo dat de communicatie gericht is aan de burgemeesters en de gemeentesecretarissen van de Brusselse gemeenten. Die wordt gericht op de gemeenten waar het Huis van het Nederlands nog niet mee heeft samengewerkt.

Naar aanleiding van uw vraag vraag ik ook aan het Huis van het Nederlands om die uitnodigingen in de toekomst ook te bezorgen aan de Nederlandstalige schepen in de betrokken gemeenten.

De voorzitter: Mevrouw Tavernier heeft het woord.

Annabel Tavernier (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoorden. Inderdaad, we zitten momenteel in een moeilijke en uitdagende crisis. Het is alle hens aan dek bij de lokale besturen, ook in Brussel, daar ben ik mij zeker van bewust. Maar het is wel belangrijk dat er van uitstel geen afstel komt. Het kan natuurlijk niet zijn dat er geen voorbereidingen kunnen worden getroffen om in post-corona onmiddellijk de koe bij de horens te vatten wat betreft taalbevordering Nederlands.

De feitelijke verantwoordelijkheid voor een gedegen tweetalige dienstverlening ligt in eerste instantie bij de Brusselse gemeenten en OCMW's zelf. Ik heb het daarjuist al even aangehaald: het rapport van de vicegouverneur toont aan dat zij die verantwoordelijkheid compleet met de voeten treden. Daarnaast dragen ook de

Brusselse Hoofdstedelijke Regering en de VGC een grote verantwoordelijkheid, omdat zij onwettige bedoelingen kunnen vernietigen maar dat nooit doen. Deze overheden leggen dus bewust de taalwetgeving naast zich neer.

Het is voor de N-VA cruciaal dat de taalwetgeving gerespecteerd wordt, en daarom juich ik deze initiatieven voor taalbeleidsondersteuning van het Huis van het Nederlands dan ook heel sterk toe. Het huis levert heel goed werk, laat mij daar duidelijk over zijn. Maar er moet ook worden gezegd dat Vlaanderen hier in feite alweer extra inspanningen levert en investeringen doet voor iets wat wettelijk verankerd is, maar de facto niet wordt nageleefd door andere overheden. Dat is een scheve situatie, die dringend moet worden rechtgetrokken. Wat mij niet geheel duidelijk was in uw antwoord, minister, is of u de communicatie over het aanbod van de taalbeleidsondersteuning ook aan het OCMW-personeel richt.

Ik had nog een slotvraagje, dat ook aansluit bij een volgende vraag om uitleg die ik zal stellen. Het betreft de huidige overeenkomst tussen de Vlaamse overheid, de VGC en het Huis van het Nederlands die eind dit jaar afloopt, en die geactualiseerd dient te worden. Welke plaats krijgen mogelijke samenwerkingen met de instellingen waarvan het personeel al lange tijd vaak Nederlandsonkundig is, maar wettelijk gezien wel Nederlands moeten kennen in die nieuwe beheersovereenkomst? Ik doel hiermee niet alleen op de Brusselse lokale besturen maar bijvoorbeeld ook op Brusselse ziekenhuizen, de dringende medische hulpverlening en de brandweer.

De voorzitter: De heer Laeremans heeft het woord.

Jan Laeremans (Vlaams Belang): Ik vind het dus wel een goed initiatief, laat dat duidelijk zijn, maar de zwakte ligt natuurlijk in die gemeenten die totaal niet zouden reageren. U zegt dat u de burgemeesters en de Nederlandstalige schepenen gaat aanschrijven. Maar wat gebeurt er met die gemeenten die ondanks jullie vriendelijke uitnodiging en aanbod helemaal niet reageren? Ik zou eens willen weten hoe dat wordt aangepakt en bekendgemaakt, want ik vind dat die gemeenten op zijn minst serieus gekapitteld mogen worden. Als het aan mij lag, kregen ze veel minder Vlaamse subsidies als ze echt onwil vertonen.

U hebt de cijfers gegeven. Het zou wel nuttig zijn dat we ook in een tabel zien verschijnen of al die gemeenten ondertussen aangeschreven zijn, hoe ze benaderd zijn, in welke situatie we zitten, en dat we daar regelmatig een update van zouden krijgen, om de maand of om de twee maanden, zodat we kunnen zien hoever het ermee staat.

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Ik begin met de vraag van collega Tavernier rond het OCMW-personeel. Als dusdanig wordt het personeel niet rechtstreeks aangeschreven, dat is ook niet zo evident vanuit GDPR-oogpunt (General Data Protection Regulation). We werken met de burgemeester, de gemeentesecretaris, en ik vraag dat men ook de Vlaamse schepen zou aanspreken, die natuurlijk allen samen met de OCMW-voorzitter zetelen in het schepencollege. Het is ook van daaruit dat de verschillende personeelsleden betrokken kunnen worden.

U hebt ook verwezen naar de wijze waarop het taalbeleid wordt aangepakt. Op zich is taalbeleid een zaak van de VGC, maar we hebben een beheersovereenkomst die we trilateraal trachten af te sluiten en waar taalbeleid een essentieel onderdeel van zal zijn. U kunt erop rekenen dat dit voor ons ook een prioriteit is.

De heer Laeremans verwees naar de gemeenten die niet zouden reageren. Wat het Huis van het Nederlands tracht te doen, is een positief project voor te stellen waarbij het echt een win-win kan zijn voor gemeenten om daarop in te gaan en

om zo de tweetaligheid te versterken van hun dienstverlening en van hun personeel. De gemeenten die daar niet op ingaan, worden opnieuw aangeschreven. Alle gemeenten zijn uiteraard aangeschreven, dus ze hebben allemaal kennis van dat aanbod. Voor zij die niet reageren, wordt dat aanbod opnieuw naar voren geschoven. Het niet toekennen van Vlaamse subsidies aan gemeenten die daar niet op ingaan: bij mijn weten hebben we geen rechtstreekse Vlaamse subsidies voor gemeenten, maar misschien zijn er dingen die ik niet weet; bij mijn weten is er een dotatie vanuit de Bijzondere Financieringswet, die dus niet vanuit Vlaanderen komt. Natuurlijk zijn bepaalde gemeenten partner in projecten waarvoor er projectmatig subsidiëring is, er zijn bepaalde subsidies op dat vlak. Ik zou er niet voor pleiten om dat rechtstreeks te koppelen aan de houding van gemeentebesturen, anders zou dat wel eens jammer kunnen zijn voor de dienstverlening aan Nederlandstaligen in die betrokken gemeenten.

De voorzitter: Mevrouw Tavernier heeft het woord.

Annabel Tavernier (N-VA): Dank u wel voor uw antwoorden, minister. Als slot heb ik nog een verzoek voor u. Ik vraag het niet voor het eerst, en ik blijf het herhalen zo lang als nodig. Wij verwachten van u dat u op tafel klopt in de VGC, waar u een waarnemende rol hebt, om aan te geven dat de illegitieme aanstellingen bij de OCMW's, de slechtste leerlingen van de klas, zo snel mogelijk aangepakt moeten worden. Wij moeten vanuit Vlaanderen duidelijk het signaal uitdragen dat het niet door de beugel kan.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Klaas Sloomans aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de verklaringen van de minister in het kader van de nationale protestrit naar Brussel van het Vlaams Belang – 3422 (2019-2020)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: De heer Sloomans heeft het woord.

Klaas Sloomans (Vlaams Belang): De vraag is misschien intussen al wat gedateerd. Ik heb ze ingediend op 16 september en ondertussen is het 28 oktober. Ik denk wel dat de kern van de zaak overleind blijft. Ik resumeer heel kort de feiten.

Op 16 september kondigde onze partij aan dat ze een grote nationale protestrit zou organiseren tegen de Vivaldiformatie vanwege de afwezigheid van de Vlaamse meerderheid. In uw hoedanigheid – vermoed ik toch – van minister van Brussel reageerde u daarover prompt op Twitter: "Onze stad is geen speelterrein. Hier wonen en leven duizenden gezinnen met jonge kinderen. Vreedzaam protest moet kunnen maar dit soort initiatief hoort hier niet thuis".

U hebt het al vaak tegen mij gezegd, maar nu is het eens omgekeerd. Ik moet zeggen dat ik heel zwaar tilde aan die uitspraak, in zekere zin. Ze riep niet alleen verontwaardiging op bij mij, maar ook bij velen van mijn geestesgenoten. Ik denk dat u dat ook gezien hebt aan de reacties op sociale media. Waarom verontwaardigt dat ons? Dat verontwaardigt mij omdat het impliceert dat u als lid van de Vlaamse uitvoerende macht eigenlijk een heel duidelijk onderscheid maakt bij het toekennen van rechten. Afhankelijk van de opvatting die men uit, kan er een recht zijn van protest of geen recht van protest. Vooral het feit dat u daarbij de woorden "dit soort" gebruikte en dat u dan ook nog eens de link maakte met gezinnen met jonge kinderen, geeft eigenlijk aan dat er een soort van onverenigbaarheid is tussen enerzijds wij en anderzijds gezinnen met kinderen, wat ik toch als een bijzonder pertinente belediging ervaar.

Opvallend is, minister, dat u eigenlijk die uitspraken niet hebt gedaan – toch niet bij voorbaat, wel achteraf, als de schade was geleden – bij de betogingen van Black Lives Matter in juni van dit jaar, toen er winkels werden geplunderd, toen er auto's werden vernield, toen er met kasseien naar agenten werd gegooid, iets wat zich bij onze protestrit absoluut niet heeft voorgedaan. Die betoging is zeer vreedzaam verlopen. Er hebben zich geen incidenten voorgedaan. Maar toch hoorde ze volgens u niet thuis in onze hoofdstad.

Ik stel me daarbij dan ook de vraag: wat zou de reactie zijn, mocht een dergelijke uitlating gekomen zijn van een Poolse minister of een Hongaarse minister ten aanzien van een betoging van een holebibeweging, van asielzoekers of dergelijke? Daar zou – terecht – een horizontale verontwaardiging over zijn vanuit de traditionele partijen, en zeker ook van u. Ik zeg het nogmaals: terecht. Maar omgekeerd, als het over Vlaams-nationalisten gaat, dan gelden er blijkbaar andere maatstaven. Er wordt met twee maten en twee gewichten gewogen. U bent jurist. Ik heb u daar al vaak op aangesproken. U weet dat het recht op protest een grondwettelijk recht is en dus niet afhankelijk kan zijn van de mening die men uit.

Vandaar mijn vragen, minister.

Waarom deed u deze uitspraak? Bent u inderdaad van mening dat bepaalde mensen wel en anderen geen recht op protest hebben? Was het een persoonlijk standpunt of was het een regeringsstandpunt? In welke juridische context moeten we dit soort initiatief precies zien?

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Mijnheer Sloomans, de vrijheid van actievoeren zit ingegrepen in belangrijke grondwettelijke rechten en vrijheden, zoals de vrijheid van vereniging en van meningsuiting, die in onze Belgische Grondwet zeer sterk verankerd zitten. Wie vreedzaam wil protesteren, moet daarvoor uiteraard alle mogelijkheden krijgen.

Ik heb met mijn tweet als Brusselaar uiting willen geven aan een gevoel dat veel Brusselaars delen. De gekozen actiemethode, het houden van een protestrit met auto's, een autocaravan in de Brusselse straten, is geen aangenaam vooruitzicht voor de Brusselaar. Het is een actiemethode die in deze tijden ... *(onverstaanbaar)* ... Het zorgt voor overlast op het vlak van mobiliteit en files. Het zorgt voor mogelijke verkeersonveiligheid, het zorgt voor extra uitstoot van fijnstof en CO₂ in onze Brusselse straten.

Ik heb er daarmee dus uiting aan willen geven dat ik dit geen goede actiemethode vind. Dan maakt het eerlijk gezegd niet uit wie die actiemethode gebruikt, of het nu het Vlaams Belang is, de PVDA of de Fédération Générale du Travail de Belgique (FGTB), dat kan mij weinig schelen. Ik vind het geen goed alternatief in onze hoofdstad of in een grote stad.

De voorzitter: De heer Sloomans heeft het woord.

Klaas Sloomans (Vlaams Belang): Bedankt, minister. Dat u ons niet goed gezind bent, dat is natuurlijk uw goed recht. Ik deel die aversie niet, moet ik zeggen, maar het is uw goed recht om ons niet goed gezind te zijn.

Wat die actiemethode betreft: die autocaravan is natuurlijk een bewuste keuze geweest in het kader van corona. Ten tweede zegt u Brussel, maar bij mijn weten ligt het grootste deel van het terrein wel degelijk in Grimbergen. Wat milieu betreft, denk ik ook dat dat argument niet echt valabel is als ik de ravage zag na de Black Lives Matterbetoging. Als ik zag dat er na onze betoging niet één blikje op de grond

is achtergebleven, dan stel ik mij wel vragen bij de selectieve verontwaardiging die daarover heerst.

Ik heb daar geen bijkomende vragen over. Ik zou gewoon willen concluderen dat ik vaststel dat u blijkbaar minister bent van een deel van de Vlamingen, terwijl u eigenlijk minister zou moeten zijn van alle Vlamingen, ook van diegenen wier mening u niet deelt. U hebt het heel vaak over respect en verbondenheid. Ik denk dat het in die zin misschien wel gepast zou zijn en dat het een statement zou kunnen zijn om uw excuses aan te bieden en de conclusie die u bij voorbaat al had getrokken, in te trekken.

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Mijnheer Sloomans, ik denk dat u de methode verwacht met wie het doet. Ik heb mij op geen enkele wijze uitgesproken over de organisator van deze autocaravan of over het standpunt dat daarover wordt ingenomen. In die zin zijn uw opmerkingen ter zake misplaatst.

Wat Black Lives Matter betreft: ik heb daar ook op gereageerd, hoor. U hebt dat misschien gemist, maar ik heb daarop gereageerd.

Wat de plaats betreft: op het moment dat het initiatief werd aangekondigd met een filmpje van de heer Van Grieken, was het allerm minst duidelijk dat de autocaravan zou plaatsvinden op een parking in Grimbergen. Ik heb dus gereageerd op dat filmpje toen de locatie nog niet was meegedeeld.

Tot slot zegt u dat het een goed alternatief was in coronatijden, en dat dat prima is verlopen. Ik heb foto's gezien waar de coronaregels toch niet zo strikt werden nageleefd. Maar goed, ik wil het debat niet polemiseren.

De voorzitter: De heer Sloomans heeft het woord.

Klaas Sloomans (Vlaams Belang): Ik heb daar niets meer aan toe te voegen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Hannelore Goeman aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, en aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over structureel coronaoverleg tussen Vlaanderen en Brussel
– 3443 (2019-2020)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: Mevrouw Goeman heeft het woord.

Hannelore Goeman (sp.a): Sinds ik mijn vraag heb ingediend, is de situatie helaas alleen maar erger geworden wat corona betreft. Mijn vragen blijven nog steeds relevant, in die zin dat de cijfers van het aantal besmettingen in Brussel natuurlijk al langer alarmerend hoog waren. Maar de situatie neemt nu ook in Vlaanderen steeds dramatischere proporties aan.

U weet natuurlijk net zo goed als ik dat de gewesten niet stoppen aan de grenzen: Brusselaars en Vlamingen verplaatsen zich constant over de grenzen van de gewesten heen, om te pendelen voor het werk maar ook om familie en vrienden te bezoeken. Ik hoop natuurlijk dat die pendelbewegingen nu wel wat zullen afzwakken, gezien de nieuwe maatregelen. Maar het blijft een realiteit waar we absoluut rekening mee moeten houden.

Intussen neemt elk gewest ook zijn eigen maatregelen. Ik vrees inderdaad dat dat zeker in de Rand rond Brussel en in Brussel zelf voor onduidelijkheid zorgt. Bovendien bestaat in de Rand ook de vrees – net als in Brussel – dat er wel wat pendelbewegingen zijn in functie van wat waar mag. Dat zijn volgens mij allemaal argumenten om idealiter te gaan naar een veel betere afstemming van de coronamaatregelen in de verschillende gewesten. In ieder geval is er, wat mij betreft, heel dringend nood aan overleg tussen de gewesten.

Ik heb ook biostatisticus Geert Molenberghs en burgemeester Hans Bonte daar al veel langer toe horen oproepen. Zij vragen om zo'n intergewestelijk overleg in de regio in het leven te roepen, want op dit moment bestaat dat structurele overleg volgens mij niet tussen het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en de Vlaamse Rand als het op corona aankomt, waardoor de samenwerking soms stroef loopt en, naar ik hoor, ook de informatie-uitwisseling over de contacttracing niet altijd even vlot loopt.

Minister, kunt u meer toelichting geven op welke manier er vandaag wordt samengewerkt over gewestgrenzen heen in de strijd tegen het coronavirus?

Bent u bereid om zo'n intergewestelijk overleg samen te roepen om het coronabeleid in Brussel en de Rand beter af te stemmen? Ik had deze vraag aan u gesteld, maar ook aan uw collega Weyts, bevoegd voor de Rand, maar ik neem aan dat u een gecoördineerd antwoord zult geven.

Zult u het initiatief nemen om zo'n overleg in het leven te roepen, zodat er een structurele samenwerking tussen de beide gewesten tot stand kan komen?

Tot slot nog een concrete vraag. Kunt u wat toelichting geven over die uitwisseling van gegevens tussen Vlaanderen en Brussel als het gaat over contacttracing? Mogen Vlaamse contacttracers die op de hoogte worden gebracht van Brusselse contacten de betrokken Brusselaars bijvoorbeeld opbellen, desnoods in het Frans? Of worden die contacten doorgegeven aan het Brusselse callcenter? Zo ja, op welke manier gebeurt dat?

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Het aantal coronabesmettingen stijgt spijtig genoeg in heel het land. U stelt terecht dat de gewestgrenzen niet stoppen en er om allerlei redenen en doeleinden veel mensen pendelen tussen Brussel en Vlaanderen, vandaar natuurlijk de aanbeveling om de verplaatsingen en de contacten zo veel mogelijk te beperken.

U verwijst naar de nood voor intergewestelijk overleg over het coronabeleid. Het is natuurlijk zo dat er vandaag al heel wat overlegstructuren bestaan en die ook zo goed mogelijk gebruikt moeten worden. De coördinatie verloopt via een aantal federale en interfederale overlegstructuren zoals de Nationale Veiligheidsraad, het Overlegcomité, Celeval, de Risk Assessment Group, de Risk Management Group en de Interministeriële Conferentie Volksgezondheid.

Daarnaast zijn er een aantal specifieke overlegorganen waar de federale en regionale overheden overleggen, zoals de Surge Capacity-groep over de capaciteit in de ziekenhuizen en het Interfederaal Comité Contacttracing. In al deze structuren en werkgroepen zijn de verschillende regio's en vaak ook hun departementen vertegenwoordigd. In heel wat van die domeinen zijn er ook specifiek sectoroverleg of interministeriële conferenties die zich daarmee bezig houden.

Tot slot is er recent ook een coronacommissaris aangesteld om de coördinatie op zich te nemen.

De organisatie van de centrale contactopvolging is een relatief complex verhaal met veel betrokkenen. Voor gedetailleerde vragen ter zake verwijs ik graag door naar collega Beke. Maar het komt erop neer dat de contactopvolging zelf een onderdeel is van een keten waar heel wat betrokkenen bij zijn. Er is daarom een Interfederaal Comité Contacttracing, met als voorzitter onze leidend ambtenaar Karine Moykens. Wanneer bijvoorbeeld een patiënt die in het Vlaamse Gewest woont, contacten opgeeft in een ander gewest, dan wordt dat doorgegeven aan dat gewest. De persoon die het dossier behartigt binnen de contactopsporing, duidt in het script bij het contact het gewest aan op basis van het opgegeven adres.

Wat uw vraag over het intergewestelijke overleg betreft, ben ik er niet van overtuigd dat een structurele nieuwe overlegstructuur inbedden een meer efficiënte werking oplevert, veelal integendeel. Misschien zou ik een vraag willen terugstellen, mevrouw Goeman. Welke beslissing zou volgens u concreet anders geweest zijn mocht men al een half jaar zo'n structureel overleg gehad hebben? Ik bedoel een structureel overleg zoals u dat ziet. Er zijn immers lokaal ook heel wat mogelijkheden om zaken te doen. De gouverneur van Vlaams-Brabant heeft bijvoorbeeld samengezeten met een aantal van zijn burgemeesters in Halle-Vilvoorde om te bekijken hoe men zou omgaan met de nieuwe Brusselse maatregelen, ook ter voorbereiding van de nieuwe Vlaamse maatregelen. Ik heb zelf ook contact gehad met Collegevoorzitster Elke Van den Brandt om een en ander te bespreken. Sector per sector proberen we ook de coördinatie op een goede manier te doen.

Ik geef het voorbeeld van mijn eigen jeugdsector. We hebben een structureel sectoroverleg met de drie gemeenschappen sinds maart. Daarin maken we afspraken en hebben we gemeenschappelijke protocollen rond Jeugd. U zult gezien hebben dat de Brusselse beslissing om de plus-12-jarigen niet meer in het jeugdwerk toe te laten en om jammer genoeg die activiteiten te annuleren, gevolgd werd door een gelijkaardige, of dezelfde, beslissing in Vlaanderen. Dat is ook het gevolg van overleg. Dat zorgt er ook voor dat er in de Rand van Brussel minder problemen zijn omdat de regel op dat vlak is gelijkgesteld.

Ik heb dus een concrete vraag voor u. Op welk concreet punt vindt u dat het eigenlijk fout is gelopen? Op welk concreet punt vindt u dat structureel overleg zou kunnen helpen? Dan kunnen we zeker bekijken of daaraan op andere manieren geredigeerd kan worden, dan wel of er effectief een nieuwe structuur of instelling nodig zou zijn, wat niet onze voorkeur is.

De voorzitter: Mevrouw Goeman heeft het woord.

Hannelore Goeman (sp.a): Ik weet natuurlijk dat er verschillende vormen van intergewestelijk overleg bestaan, minister. Mijn vraag vertrok vanuit het feit dat ik toch heel veel signalen krijg van burgemeesters in de Rand die vinden dat het fout loopt met de informatie-uitwisseling en met de afstemming van maatregelen, dat er eigenlijk ook te weinig rekening wordt gehouden vanuit Vlaanderen met de heel specifieke situatie in de Rand, aan de grenzen van Brussel. Daarom vragen ze eigenlijk vooral om meer betrokken te worden en meer gehoord te worden, ook aan Vlaamse kant.

Ik ga hier geen uitspraken doen over concrete maatregelen. Mijn vraag gaat specifiek over het overleg tussen Brussel en de Rand. Ik hoor u beweren dat de bestaande overlegorganen voldoende zouden moeten zijn. Ik kan alleen maar vaststellen dat ik van die burgemeesters hoor dat zij dat absoluut niet vinden. Dus mijn vraag is toch hoe die burgemeesters dan op de hoogte worden gebracht van de afstemming tussen Vlaanderen en Brussel, want blijkbaar loopt die vandaag nog altijd stroef.

U verwijst zelf naar het feit dat er op bepaalde vlakken afstemming gebeurt van het beleid. Vandaag zien we dat dat helaas steeds minder het geval is op een aantal vlakken en dat Brussel en Vlaanderen hun eigen maatregelen afkondigen, hun eigen koers varen. Mijn vraag daarbij is: vindt u niet dat we dan beter zouden komen tot een afstemming van de maatregelen tussen de verschillende gewesten, zodat daar duidelijkheid over is?

Tot slot, wat die technische vragen rond contacttracing betreft, zal ik mij dan inderdaad verder richten tot minister Beke voor de details.

De voorzitter: De heer Laeremans heeft het woord.

Jan Laeremans (Vlaams Belang): Dank u voor uw antwoord, minister. In verband met die contacttracing heb ik gesproken met iemand die dat in onze streek doet. Zij stelt vast dat 80 procent van haar contacten in het Frans verloopt. Dat zijn mensen die in Vlaams-Brabant wonen – bijna allemaal, maar niet allemaal allochtonen – waarvan dus een deel helemaal geen Nederlands spreekt en zelfs boos is wanneer ze in het Nederlands opgebeld worden. Dat is de situatie in de Rand. De contacttracers doen het in elk geval wel en ze worden er trouwens ook toe verplicht een minimum aan Frans te kennen om dergelijke gesprekken te kunnen voeren. Maar mijn bezorgdheid gaat over de situatie in Brussel. Wanneer contacttracers daar iemand moeten opbellen die Nederlandstalig is, welke garantie is er dan dat dat in het Nederlands gebeurt? Ik ben er namelijk helemaal niet zo gerust in dat er genoeg Nederlandstaligen bij die contacttracers zitten.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, bedankt voor uw vraag. Ik ben eveneens bezorgd over het feit dat de contacttracing in Brussel niet in het Nederlands gebeurt. Ik ben daar zelf persoonlijk van op de hoogte gebracht doordat een zeer goede kennis van mij inderdaad verwittigd werd. Dat bleek iemand te zijn van contacttracing Brussel, en die kon geen letter Nederlands, in een tweetalige hoofdstad.

Natuurlijk vind ik het verder toch een beetje cynisch dat mevrouw Goeman namens haar partij spreekt over een samenwerking, terwijl er in Brussel weken of maanden werd gewacht om de noodzakelijke maatregelen te nemen. Ik kom even terug op wat dokter Janssens van de Brusselse huisartsenkring in augustus zei. Hij zei dat de cijfers in Brussel aanzienlijk stegen. Ook professor Devroey van de VUB zei dat de cijfers aanzienlijk stegen. Professor Noppen en professor Van Gucht vroegen sinds de maand augustus wekelijks naar maatregelen. Wat bleek? De Brusselse Regering, minister-president Vervoort, minister Elke Van den Brandt en minister Maron waren nalatig in het nemen van maatregelen, en dat gedurende maanden. Daardoor stegen die cijfers aanzienlijk. Men beschouwde de kritiek die er kwam van de verschillende Vlaamse artsen als Brusselbashing. En dan komt u nu zeggen, wanneer de cijfers exponentieel zijn gestegen in Brussel en ondertussen ook in Vlaanderen, dat we moeten samenwerken? U had proactief moeten optreden.

Vandaag zei een arts uit Brugge mij dat 70 procent van de patiënten op intensieve zorg in Brugge afkomstig is uit Brussel. Dan moet u niet alleen zeggen dat we moeten samenwerken. Dan had u drie maanden geleden maatregelen moeten nemen met uw regering, met uw partij in Brussel. Dan hadden we waarschijnlijk die dramatische cijfers niet gekend.

Ik heb wel een heel concrete vraag aan de minister. Op welke manier hebt u er zelf ook op aangedrongen, vanuit uw bevoegdheid, met uw collega's in het VGC-College, om maatregelen te nemen? Dan zaten we mogelijk niet in deze toestand. Dat was schuldig hulpverzuim door de Brusselse Regering, door minister Van den Brandt, door minister Maron, door minister-president Vervoort.

De voorzitter: De heer Bex heeft het woord.

Stijn Bex (Groen): Ik was niet van plan om tussen te komen in een sereen debat, maar ik zie mij nu toch verplicht om een paar kanttekeningen te maken. Ik denk dat de collega's hier terecht hebben gezegd dat Brussel geen eiland is, en dat we heel sterk zien dat wanneer die golf zo sterk is, heel het land betrokken is.

Ik denk dat het heel belangrijk is om dan ook samen maatregelen te nemen, en om ook te erkennen, collega Vanlouwe, dat er in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest ook vier keer strengere maatregelen zijn genomen ten opzichte van wat federaal werd afgesproken.

U kunt nu heel verbaasd kijken, maar er zijn wel degelijk op bepaalde momenten sneller maatregelen genomen op Brussels niveau, bijvoorbeeld met betrekking tot de sluiting van de cafés of de plicht om mondkmaskers te dragen.

Karl Vanlouwe (N-VA): Het voorbije weekend.

Stijn Bex (Groen): Ik denk dat deze crisis ons allemaal een beetje tot bescheidenheid noopt, collega Vanlouwe, We moeten ook heel sterk durven te erkennen dat als we achteraf dingen bekijken, we zaken misschien anders hadden gedaan en dat er misschien ook ongelukkige uitspraken zijn gebeurd. Maar de essentie is dat we die crisis nu allemaal samen proberen te tackelen.

Er komt hier een serene vraag naar overleg aan bod, allemaal vanuit de bedoeling om deze crisis te managen. Ik zou toch wel willen oproepen dat we in deze commissie niet proberen om politieke spelletjes te spelen of de schuld te verschuiven naar de ene of de andere. Ik denk dat iedereen ziet dat we nu in een heel ingewikkelde crisis zitten en dat wellicht ook mensen van uw partij op sommige momenten sneller hadden moeten ingrijpen. Hou dus toch op met die spelletjes, laat ons die crisis aanpakken.

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Het spreekt voor zich dat er regelmatig overleg is, met name met de Collegeleden. Ik heb deze week ook nog een overleg met het VGC-College. Daar wordt uiteraard ook gesproken over de aanpak van de crisis.

De zorg rond de taal van de contacttracing deel ik. Ik ben zelf eens gecontacteerd door een contacttraccer en dat was in perfect Nederlands. Ik heb zelf dus niet de ervaring, maar dat is anekdotiek. Ik heb ook geen cijfers ter zake. Ik denk dat het alle hens aan dek is bij de contacttracers, dat het ook moeilijk is om hierover gedetailleerd te rapporteren. In Brussel moet uiteraard dat contact in het Nederlands of het Frans kunnen, in Vlaanderen en de Rand in het Nederlands.

Mijnheer Laeremans, ik vond uw taalgebruik wel wat vreemd. U zei dat de contacttracers allochtonen zijn. Neen? U hebt dat niet gezegd? Ik had het zo begrepen.

Jan Laeremans (Vlaams Belang): Neen, neen, sorry. Degenen die ze opbellen zijn, in de ervaring van die contacttraccer, voor 80 procent allochtonen, maar van verschillende pluimage. Dat is niet één bepaalde groep, dat kunnen even goed Armeniërs zijn, enzovoort. Maar ik heb niet gezegd dat de contacttracers allochtonen zijn, daar heb ik geen cijfers van.

Minister Benjamin Dalle: Maar 80 procent personen met een migratieachtergrond is ook wel veel. Dat zijn cijfers die ik niet kan bevestigen. Maar in elk geval, dat de taal van het taalgebied wordt gehanteerd, is natuurlijk een principe voor al onze administraties, dat spreekt voor zich. Ik deel dus de zorg dat dat in

het goed Nederlands en Frans kan in Brussel, en in het Nederlands in Vlaams-Brabant. Maar ik heb daar geen verdere cijfers over.

Mevrouw Goeman, u zei dat u hoort vanuit de burgemeesters van Halle-Vilvoorde dat Vlaanderen te weinig rekening houdt met hun specifieke situatie. Ik heb er ook gehoord die zeggen dat Brussel te weinig rekening houdt met hun specifieke situatie. Op dat vlak weet ik niet of dat altijd dezelfde standpunten zijn. Belangrijk is dat zij ook wel hun wegen kennen. In elk geval zijn er binnen de Vlaamse overheid en de Vlaamse Regering verschillende mechanismen om ook te luisteren naar hun zorgen, met name – dat is ook deze week gebeurd – zelfs met een rechtstreeks overleg tussen de provinciegouverneurs en de leden van het kernkabinet van de Vlaamse Regering, waarbij de gouverneurs overleg organiseren met hun burgemeesters en dat dan ook doorgeven, onder meer aan de minister van Binnenlands Bestuur, en ook aan de voltallige Vlaamse Regering. Dat is de afgelopen tijd ook gebeurd, ook deze week. Ik denk dat dat goed werkt.

Om nieuwe structuren op te zetten, daar volg ik de redenering niet. Voor ons zijn structuren, is overleg nooit een doel op zich. Het moet leiden tot een betere situatie. Ik begrijp dat u geen concrete voorbeelden kunt geven die anders of beter moesten; ik zie dus ook geen reden om die structuren daarvoor aan te passen of nieuwe structuren of instellingen te creëren.

De voorzitter: Mevrouw Goeman heeft het woord.

Hannelore Goeman (sp.a): Mijn vraag was inderdaad vooral een oproep om goed te luisteren naar de burgemeesters in de Rand, om hen te betrekken in het overleg tussen Vlaanderen – de Rand ligt in Vlaanderen – en Brussel. Zij staan immers echt in de frontlijn en worden geconfronteerd met die pendelbewegingen; ze hebben ook heel nuttige informatie over waar al die knelpunten zitten. Ik zal mijn oor nog eens te luisteren leggen of zij vinden dat het overleg via de gouverneurs daar volstaat. Maar het ging er mij vooral om dat er rekening gehouden moet worden met die heel specifieke situatie, ook in het Vlaamse beleid.

Mijnheer Vanlouwe, ik vind uw aanval de meest bizarre ooit. Eerst komen jullie weken zeggen dat Brussel en Wallonië zelf te weinig doen, te laat zijn, en vervolgens doet Vlaanderen net hetzelfde. Ook wat mij betreft: stop toch gewoon met daar de hele tijd een communautair spelletje van te maken. Ik denk dat niemand daar vandaag een boodschap aan heeft. Waar we vandaag wel nood aan hebben, en daarover ging mijn vraag, is overleg, is samenwerking tussen overheden, zodat we aan hetzelfde zeel trekken en eensgezind proberen om dit virus zo snel mogelijk te tackelen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over het Vlaams Brusselfonds – 265 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, ik kijk al uit naar het serene debat van deze namiddag. Mijn concrete vraag nu gaat over het Vlaams Brusselfonds. Zoals iedereen weet, werd het Vlaams Brusselfonds volgens het decreet van 21 december 2001 opgericht als compensatie ten voordele van de Brusselse Vlamingen voor de afschaffing van het kijk- en luistergeld. De middelen van het fonds konden gebruikt worden voor initiatieven die zich prioritair richten tot de Brusselse Vlamingen. Nadat het kijk- en luistergeld ook in Brussel werd afgeschaft, werd het

Vlaams Brusselfonds geheroriënteerd naar een impulsfonds waarbij projecten en initiatieven rond Welzijn, Cultuur en Onderwijs werden gefinancierd. Ook het beheer van het Huis van het Nederlands en Muntpunt verlopen via het fonds.

Minister, in het regeerakkoord lezen we de volgende passage in verband met het fonds: "We wenden de middelen uit het Brusselfonds binnen de door de Vlaamse regering bepaalde prioriteiten en in alle transparantie aan om de Nederlandstalige voorzieningen in Brussel te versterken en om zinvolle proefprojecten te ondersteunen. Hierover wordt door de Vlaamse minister bevoegd voor Brussel regelmatig aan de regering gerapporteerd."

Mijn vragen aan u zijn dan ook de volgende, minister.

Hebt u reeds teruggekoppeld aan de Vlaamse Regering met betrekking tot het Vlaams Brusselfonds, en wat was hiervan het resultaat? Ik heb hierover nog geen mededeling gezien.

Welke projecten met betrekking tot de versterking van het Nederlands in Brussel staan er op de planning?

Welke projecten die passen binnen de doelstelling van het Vlaams Brusselfonds staan er gepland op het vlak van Onderwijs, Cultuur en Welzijn? Zult u hiervoor met uw bevoegde collega-ministers samenwerken?

Kunt u meer toelichting geven over het toekennen van een subsidie vanuit het Vlaams Brusselfonds aan de vzw Samenlevingsopbouw voor het pilootproject van zogenaamde Woonboxen? Ik las gisteren bij Belga dat u aankondigde in de Vlaamse Regering beslist te hebben om daarvoor een bedrag van 384.000 euro vrij te maken voor tien woonmodules. Ik had het natuurlijk ook graag gehad over de andere initiatieven die door u worden genomen in het kader van het Vlaams Brusselfonds.

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Mijnheer Vanlouwe, de rapportering aan de Vlaamse Regering met betrekking tot het Vlaams Brusselfonds is inderdaad voor het eerst opgenomen in mijn beleidsnota Brussel 2019-2024. Het jaarverslag van 2019 van het Vlaams Brusselfonds is ter beschikking. Het volgende jaarverslag zal effectief via een mededeling worden overgemaakt aan de Vlaamse Regering.

Het Vlaams Brusselfonds blijft instaan voor de onderhouds-, en vermogensrechtelijke kosten voor Muntpunt en het Huis van het Nederlands Brussel.

Daarnaast blijft het een impulsfonds, waarbij een brede waaier van investeringsprojecten en initiatieven rond Welzijn, Cultuur, Sport en Onderwijs kan worden gefinancierd. Die initiatieven zijn complementair aan het inclusief gemeenschapsbeleid en beogen de uitbouw van een kwalitatief, bereikbaar en zichtbaar netwerk van Vlaamse gemeenschapsvoorzieningen in de hoofdstad.

Via het Vlaams Brusselfonds kunnen ook zinvolle proefprojecten worden ondersteund. Hierbij worden volgende aandachtspunten gehanteerd. Projecten moeten infrastructuurueel een meerwaarde hebben voor de buurt, multi-inzetbaar zijn en inspiratie bieden aan anderen. Ze moeten ook geografisch bijzondere aandacht besteden aan de wijken waar de meeste hiaten zijn. Financieel moet het budget bijdragen om andere partners mee te helpen het project te realiseren.

Ik kan u ook meegeven dat er momenteel wordt gewerkt aan een verfijning van het richtlijnenkader van het Vlaams Brusselfonds. Nieuwe investeringen zullen

rekening dienen te houden met elementen zoals toegankelijkheid, duurzaamheid en gedeelde infrastructuur.

Dossiers worden ingediend bij het Vlaams Brusselfonds door projectdragers, dus organisaties die projecten indienen. Dat kan het hele jaar door. Het gaat om dossiers die passen in het richtlijnenkader. In die zin kan ik op dit ogenblik geen vooruitzicht geven op de komende projecten. Dat zal ook afhangen van de aanvragen die nog worden ingediend.

Op projectoproepen heb ik uiteraard wel een duidelijk zicht, zoals de oproep die ik onlangs lanceerde voor kleine investeringen voor Vlaams-Brusselse organisaties naar aanleiding van de coronacrisis. Op dit ogenblik staan er geen gelijkaardige oproepen gepland.

U had ook een precieze vraag over het woonbegeleidingsproject Woonbox, dat werd goedgekeurd op de ministerraad van de Vlaamse Regering van 9 oktober 2020. Het concept werd door Samenlevingsopbouw Brussel ontwikkeld. Maar het is een sterke samenwerking met de verschillende organisaties. Ook het Centrum Algemeen Welzijnswerk (CAW) Brussel is bijvoorbeeld betrokken, net als verschillende organisaties die met tewerkstelling bezig zijn.

Het gaat om een soort van time-outproject voor kwetsbare Brusselaars via tijdelijke huisvesting in plaatsen waar er leegstand is, waardoor ook de financiële druk even kan wegvallen. En er wordt vooral ook een kwaliteitsvolle omkadering geboden. Het is daar waar wij vanuit Vlaanderen ook in investeren, en waarom Samenlevingsopbouw Brussel onze partner is. Het gaat hier om een intensieve vorm van tijdelijke woonbegeleiding op sociaal vlak, maar bijvoorbeeld ook om begeleiding naar werk, naar voorzieningen en dergelijke meer.

Het is ook een zeer innovatief project, het is iets waarvan ik heel veel verwacht. Er is trouwens ook een samenwerking met een Limburgs bedrijf van skeletbouw. Het is een gepatenteerd systeem dat in Brussel nog zeer zinvol zal zijn, denk ik, maar ook in Vlaanderen. En misschien zou het ook in Wallonië of het buitenland relevant kunnen zijn. Ik geloof er echt in. Er is trouwens een mooie reportage over gemaakt door BRUZZ. Het is de moeite om het eens te bekijken, want het is echt een zeer mooi project.

Bij de deelnemers komen ook veel levensdomeinen aan bod en worden er duurzame stappen gezet naar een stabielere woon- en leefsituatie. De bewoners gaan ook verschillende trajecten doorlopen rond armoedebestrijding, werk en welzijnsverhoging. De buurt wordt ook gedynamiseerd: vier ruimtes in het gebouw worden opengesteld voor buurtwerkingen en organisaties.

Het pilootproject werd vanuit het Brusselfonds financieel ondersteund vanwege de gemeenschapsvormende en welzijnsbevorderende aanpak die zich richt tot kwetsbare jongeren en volwassenen, en die bijzonder innovatief is.

We hebben inderdaad een kleine 385.000 euro daarin geïnvesteerd. Er is ook een samenwerking met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Dat heeft 198.474 euro geïnvesteerd.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Ik zal even beginnen met het project Woonbox, dat zijn intrek heeft genomen in dat leegstaand gebouw in Molenbeek. Ik ondersteun dat alleszins ten eerste. Ik denk dat dat een bijzonder mooi project is om inderdaad mensen tijdelijk onderdak te verlenen wanneer de nood hoog is.

Ik hoop natuurlijk dat duidelijk wordt gemaakt dat dit een project is dat Vlaanderen financiert in Brussel, en dat daar duidelijk signalen over worden gegeven. Want men laat dit opnieuw uitschijnen als een soort van project van de Brusselse Regering. Het is wel een heel mooi project, en ik sta er zeker achter.

Als ik het goed heb genoteerd, zegt u dat er niet direct vooruitzichten zijn, maar dat er wel een projectoproep is geweest, en dat we iets willen invullen daar waar er daadwerkelijk hiaten zijn in Brussel.

Op het vlak van instellingen in Brussel, zoals Cultuur, Welzijn, Onderwijs, denk ik dat er toch wel geregeld hiaten zijn. Ik zie dat minister Weyts ook heel wat investeringen doet in het Nederlandstalig onderwijs. Op de vorige ministerraad is er nog iets goedgekeurd voor renovatieprojecten van scholen in Brussel. Ik hoop dat daar ook aandacht aan besteed zal worden. Misschien is ook het Vlaams Brusselfonds daartoe een geschikt middel om dat verder uit te breiden.

Maar ik vraag u ook om aandacht te hebben voor die initiatieven die door de lokale besturen meestal worden onderschat, of waar men geen aandacht aan besteedt, en dat dan via dat Vlaams-Brusselfonds wordt ingegrepen om daar de nodige middelen in te investeren.

De voorzitter: Mevrouw Goeman heeft het woord.

Hannelore Goeman (sp.a): ... *(onverstaanbaar)* ...

De voorzitter: Excuseer, mevrouw Goeman, we horen u niet. Kunt u nog eens proberen in te loggen?

De heer Bex heeft het woord.

Stijn Bex (Groen): Minister, ik wou het vooral hebben over dat project Woonbox. Ik wil u daarvoor feliciteren. Ik vind dat op zeer veel elementen een voorbeeld-project. Het is bijzonder goed dat Vlaanderen zich op die manier toont in Brussel en zijn verantwoordelijkheid opneemt.

Ik had daarover ook een vraag, omdat ik denk dat dit een uniek project is, een pilootproject, waar we heel veel dingen uit kunnen leren. Bent u van plan om in de toekomst terug te koppelen naar deze commissie met de resultaten van dat project? Kunnen we daar ook een aantal aanbevelingen uit distilleren voor bijvoorbeeld de minister van Wonen, de minister van Welzijn, zodat dat project niet beperkt blijft tot de mensen die daarvan zullen kunnen genieten, maar dat we er echt uit kunnen leren en die lessen ook meenemen naar het beleid op die domeinen?

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Dank u voor de verdere vragen en de appreciatie rond het mooie project Woonbox. Dat doet plezier, we hebben er hard aan gewerkt.

Collega Vanlouwe, het is uiteraard een project dat we met substantiële middelen vanuit Vlaanderen ondersteunen. Het zijn overigens ook Vlaamse vzw's die de lead nemen: Samenlevingsopbouw Brussel, CAW Brussel. Dit zijn de trekkers van het project, met name Samenlevingsopbouw. Tegelijkertijd apprecieer ik ook dat er een sterke samenwerking is met het gewest, want het is inderdaad een combinatie van zaken die aanleunen bij de gewestbevoegdheid voor Wonen, waar wij uiteraard niet bevoegd zijn in de hoofdstad, en heel wat zaken die echt de corebusiness zijn van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel, die ook het sociale karakter van onze investeringen in Brussel duiden. Die samenwerking is dus goed. Het is collega Ben Hamou die daarin investeert, maar eigenlijk was het al Céline Fremault in de vorige Brusselse Regering die dat mee gesteund heeft. Ik denk dat dit de weg vooruit is

voor mooie projecten in Brussel. We kunnen een aantal zaken helemaal alleen doen, in partnerschap met de organisaties op het terrein, maar het is ook sterk als het gecombineerd kan worden met de investeringen vanuit het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest of zelfs Brusselse gemeenten. Op dat vlak is dat een succesverhaal.

Collega Bex stelde de vraag of die evaluatie ook niet meegenomen kan worden richting Vlaamse overheid voor de domeinen Welzijn en Wonen. Dat is zeker het geval. Het project zal natuurlijk een aantal jaren duren. Na twee à drie jaar zal het geëvalueerd kunnen worden. Het is ook een gepatenteerd systeem. Dus ik hoop echt dat dit een Brussels exportproduct kan worden maar zeker ook dat het op andere plaatsen in Brussel gebruikt kan worden. We hebben met het kabinet een aantal contacten gehad, onder meer met de Vlaamse Gemeenschapscommissie en een aantal partners in Anderlecht. Ook op de site van Circularium zal dit ontwikkeld kunnen worden. Dit is dus toch iets dat zeer inspirerend is binnen Brussel, maar ik hoop ook voor andere steden in de rest van Vlaanderen, eventueel in Wallonië en andere landen.

Ik denk dat dit echt een toekomstconcept is, omdat het van een tekortkoming in veel grote steden, namelijk veel leegstand, een echte opportuniteit maakt. Dat gebeurt op een manier die zeer duurzaam is. Het zijn bijna energieneutrale wooneenheden, met een zeer innovatief verwarmingsconcept, heel goed geïsoleerd en er is ook effectief die sociale begeleiding waarin wij volgens mij als Vlaamse Gemeenschap echt wereldleiders zijn. De sociale initiatieven in Brussel die door Vlaamse instellingen worden begeleid, kennen meestal de meest holistische aanpak. Ik ben daar dus wel heel erg tevreden over.

Bedankt ook voor de positieve woorden daarover. Dat geeft ook heel veel goede moed om in de komende jaren verder dat soort projecten te ontwikkelen.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Dank u wel, minister. Ik ga u zeker niet tegenspreken met betrekking tot uw project. Maar ik hoop dat uw beleid inzake het Vlaams Brusselfonds toch iets ruimer gaat dan dit project. Eigenlijk gingen vier van mijn vijf vragen wel degelijk over welke andere projecten er hiernaast nog gefinancierd zouden kunnen worden en waar de hiaten zitten. De lokale besturen blijven namelijk veelal in gebreke.

Voor alle duidelijkheid: ik vind dit project ook heel positief. Maar ik herhaal nogmaals: het Vlaams Brusselfonds is een impulsfonds waarbij projecten en initiatieven rond Welzijn, Cultuur en Onderwijs worden gefinancierd, zoals het Huis van het Nederlands en Muntpunt. Ik verwijs dus ook naar het regeerakkoord: "de middelen uit het Brusselfonds, binnen de door de Vlaamse Regering bepaalde prioriteiten, om de Nederlandstalige voorzieningen in Brussel te versterken en zinvolle proefprojecten te ondersteunen". We kennen de tekortkomingen die er veelal zijn in Brussel. U hebt die met dit concrete project wel degelijk ingevuld, maar ik kan u nog tientallen andere voorbeelden geven van tekortkomingen, hiaten, van het gebrek aan Nederlandstalige aanwezigheid rond projecten in verschillende van de negentien gemeenten in Brussel. Ik hoop dat u daarop de focus zult leggen met dit Vlaams Brusselfonds.

In het verleden hebben we gezien – en ik heb dat dossier gedurende jaren opgevolgd – dat toen de vriendjes van vorige ministers – zeker niet van u – dit Vlaams Brusselfonds eigenlijk gebruikten en misbruikten om bepaalde subsidies door te sluizen naar bevriende organisaties. Ik denk dat u goed bezig bent, maar ik hoop dat u tegelijkertijd ook initiatieven zult ondersteunen rond Nederlandstalige, Vlaamse onderwijs-, cultuur- en welzijnsinstellingen in Brussel.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

**VRAAG OM UITLEG van Annabel Tavernier aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de werking van het Huis voor Gezondheid
– 273 (2020-2021)**

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: Mevrouw Tavernier heeft het woord.

Annabel Tavernier (N-VA): Minister, binnen de domeinen Welzijn en Gezondheid is het Huis voor Gezondheid een van de structurele partners van het Vlaams Brusselbeleid. Het Huis voor Gezondheid is als Brusselse netwerkorganisatie hét aanspreekpunt voor alle Nederlandskundige zorgverleners in Brussel. Door het delen van zijn kennis van het Brusselse zorglandschap faciliteert en initieert het Huis voor Gezondheid samenwerking en netwerking tussen zorgverleners en hun organisaties.

Momenteel ontwikkelt het Huis voor Gezondheid zijn strategisch plan voor 2021-2025. In de lente werkte men reeds aan een omgevingsanalyse en werd er een interactieve stakeholdersbijeenkomst georganiseerd om zicht te krijgen op de evoluties en noden op vlak van zorg die voor de actoren uit de gezondheids- en welzijnssector de komende jaren extra belangrijk zijn.

De huidige beheersovereenkomst met de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschapscommissie loopt af op 31 december 2020. In uw beleidsnota 2019-2024 geeft u aan dat u in de loop van 2020 gesprekken zult voeren met uw structurele partners om tot gedragen beheersovereenkomsten te komen voor de periode 2021-2025.

Wat is de huidige timing voor de totstandkoming van het nieuw strategisch plan 2021-2025 van het Huis voor Gezondheid?

Hebt u zicht op de resultaten van de stakeholdersbijeenkomst in het kader van het nieuw strategisch plan 2021-2025? Indien ja, kunt u die toelichten? Welke conclusies trekt u uit deze resultaten? Indien nee, zult u nog in contact treden met het Huis voor Gezondheid om kennis te nemen van deze resultaten?

Wat is de huidige tijdslijn voor de totstandkoming van de nieuwe beheersovereenkomst 2021-2025? Hebt u reeds overleg gehad met het Huis voor Gezondheid in het kader van de nieuwe beheersovereenkomst? Indien ja, kunt u dit verder toelichten? Indien neen, wanneer staat er een overleg gepland?

Hebt u reeds overleg gehad met uw bevoegde collega binnen het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) in het kader van de nieuwe beheersovereenkomst? Indien ja, kunt u dit verder toelichten? Indien neen, wanneer staat er een overleg gepland?

Vond er reeds een evaluatie van de huidige beheersovereenkomst plaats? Indien ja, welke zaken werden er goed bevonden? Welke bleken er voor verbetering vatbaar?

Welke nieuwe accenten wilt u desgevallend leggen in de nieuwe beheersovereenkomst?

Op welke manier werkt u met het Huis voor Gezondheid concreet samen om het Nederlandstalige zorgaanbod in Brussel te versterken?

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Mevrouw Tavernier, ik geef u graag een stand van zaken met betrekking tot de nieuwe beheersovereenkomst 2021-2025 met het

Huis voor Gezondheid, te starten met de tijdslijn en de overlegmomenten. Ik zal daarbij de vragen 1, 3, 4 en 5 samen nemen.

Het Huis voor Gezondheid beschikte de afgelopen beleidsperiode over een drie-partijenbeheersovereenkomst 2016-2020 met de VGC en de Vlaamse Gemeenschap. Het traject voor het opstellen van de nieuwe beheersovereenkomst verloopt ook deze keer in nauwe samenwerking met de VGC.

Ik wil vooraf meegeven dat de resultaten van de volgende drie instrumenten worden verwerkt in de nieuwe beheersovereenkomst. Er is ten eerste de stakeholdersbevraging, ten tweede een zelfevaluatie door het Huis, en ten derde een jaarlijkse administratieve opvolging via een werkingsverslag, een jaaractieplan en een voortgangsgesprek.

Wat de stand van zaken en de tijdslijn betreft: in februari 2020 werd vanuit beide administraties een gezamenlijke brief verzonden waarin de organisatie werd uitgenodigd een meerjarig strategisch plan 2021-2025 op te stellen, op basis van mijn beleidsnota Brussel en het VGC-bestuursakkoord. Dat meerjarig strategisch plan vormt de basis voor de nieuwe beheersovereenkomst.

Het Huis voor Gezondheid bezorgde in het begin van de zomer een eerste versie, en op basis daarvan werd met de organisatie, en samen met de VGC, een gesprek gevoerd. Aansluitend herwerkte het Huis voor Gezondheid het plan en volgde een tweede overleg.

Het Huis voor Gezondheid is nu de laatste opmerkingen aan het verwerken en zal in november een definitieve versie van het meerjarig strategisch plan bij ons indienen.

Gelijktijdig wordt er gewerkt aan een ontwerp van beheersovereenkomst, dat zowel door de VGC als mezelf nog voor het jaareinde zal worden goedgekeurd.

Onze administratie was op het stakeholdersmoment aanwezig. De conclusies van deze bevraging worden inderdaad ook verwerkt in het voorstel van het beleidsplan voor de beleidsperiode 2021-2025. Wat zijn de voornaamste aandachtspunten die uit deze bevraging naar voren komen? Er is ten eerste aandacht voor de specificiteit van de Brusselse context, met name de kwetsbaarheid, in het bijzonder van de jongeren – dat is ook vanuit mijn ander beleidsdomein zeer belangrijk. Daarbij zijn verschillende overheden actief. Ten tweede zetten we blijvend in op het aantrekken van Nederlandkundige zorgverstrekkers. Ten derde zetten we in op samenwerking tussen zorgverstrekkers én tussen beleidsniveaus. Ten slotte helpen en ondersteunen we zorgprofessionals en praktijken bij innovatief werken en bij het ontwikkelen van innovatieve modellen.

De beheersovereenkomst regelt op een zeer strategisch niveau de basisopdrachten van het Huis voor Gezondheid, op basis van de visie en de missie van de organisatie. De basisopdracht van het Huis voor Gezondheid voor de komende beleidsperiode blijft ongewijzigd, met name streven naar een kwaliteitsvol Nederlandstalig zorgaanbod in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Naar aanleiding van het opstellen van het meerjarig strategisch plan, waarop de beheersovereenkomst gebaseerd is, formuleerde ik wel nog een aantal aandachtspunten die moeten leiden tot een betere ondersteuning van de Nederlandstalige zorgverstrekkers, onder meer bijvoorbeeld meer aandacht voor een aantal transversale thema's in het kader van het Vlaamse gelijkekansen-, armoede- en inclusiebeleid, en ook jongeren en cultuursensitieve zorg. Een tweede aandachtspunt is een sterke samenwerking met andere structurele partners in mijn Brusselbeleid, bijvoorbeeld met het Kenniscentrum Welzijn, Wonen, Zorg of met het Huis van het Nederlands Brussel. Een derde aandachtspunt, tot slot, bestaat in

het laagdrempelig ter beschikking stellen van de opgebouwde expertise en ontwikkelde instrumenten. Want ook andere organisaties in Brussel en Vlaanderen kunnen zich laten inspireren door de methodieken die het Huis voor Gezondheid de voorbije jaren succesvol ontwikkelde.

Het Huis werkt autonoom en op basis van zijn expertise concrete acties uit binnen de contouren van het beleidskader en de plannings- en evaluatiedocumenten. In dit kader werk ik er zeker vol vertrouwen mee samen. Ik denk dat de nieuwe beheersovereenkomst ook een geschikt momentum is om die samenwerking nog te versterken met het oog op een kwaliteitsvol Nederlandstalig zorgaanbod in onze hoofdstad.

De voorzitter: Mevrouw Tavernier heeft het woord.

Annabel Tavernier (N-VA): Er is nog heel wat werk aan de winkel om het Nederlandstalige zorgaanbod in Brussel te versterken. Het Huis voor Gezondheid is als structurele partner een prioritaire bondgenoot van de Vlaamse Regering om dit mee te realiseren. Om concrete stappen voorwaarts te zetten is het heel belangrijk om in de nieuwe beheersovereenkomst verschillende ambities te vertalen in meetbare indicatoren.

U hebt het zelf aangehaald: een belangrijke huidige strategische doelstelling van het Huis voor Gezondheid is bijvoorbeeld het aantrekken en behouden van voldoende en competente Nederlandkundige zorgverleners in Brussel. Om de uitvoering van zo'n strategische doelstelling goed te kunnen evalueren en bij te sturen waar nodig, is het belangrijk dat die kwantificeerbaar is. Minister, welke meetbare indicatoren wilt u aan de beheersovereenkomst verbinden die gekoppeld zijn aan belangrijke strategische doelstellingen, zoals het beschikken over voldoende Nederlandskundig zorgpersoneel? Dat wil ik graag beantwoord zien in die nieuwe plannen.

Daarnaast had ik nog een bijkomende vraag voor u over de hyperactuele realiteit, namelijk de coronacrisis waarin we ons bevinden. Onze zorgverleners staan in de vuurlinie tegen het coronavirus. Dat is zeker het geval in de hoofdstad, waar het coronavirus zeer hevig tekeergaat. Hierover wil ik graag van u vernemen op welke manier het Huis voor Gezondheid een ondersteunende rol speelt ten aanzien van de Nederlandskundige zorgverleners in Brussel tijdens die coronacrisis.

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: In deze coronacrisis zijn ook de Nederlandstalige zorginstellingen van Brussel een belangrijke partner, zeker ook de eerste lijn, de huisartsen. We moeten hen daar maximaal in kunnen ondersteunen. Het Huis voor Gezondheid is daar inderdaad onze geëigende partner voor.

We gaan zorgen dat die beheersovereenkomst een goed evenwicht vindt tussen voldoende vertrouwen en een aantal doelstellingen waar we ook op controleren. Die doelstellingen worden natuurlijk op strategisch vlak geformuleerd, maar we volgen dat ook op met meetbare elementen. Die worden niet alleen in de beheersovereenkomst naar voren geschoven, maar maken ook deel uit van de jaarplanning, omdat dat jaar per jaar ook opgevolgd moet worden.

De voorzitter: Mevrouw Tavernier heeft het woord.

Annabel Tavernier (N-VA): Minister, ik dank u voor uw bijkomende toelichting. Kunt u de evaluatie van de huidige beheersovereenkomst in alle transparantie ter beschikking te stellen van de commissieleden? Het is heel belangrijk dat we de werking van het Huis voor Gezondheid kunnen opvolgen vanuit het Vlaams Parlement en dat we inzage kunnen hebben in alle beschikbare informatie. Zo kunnen we uit eerste hand lezen welke zaken uit de huidige beheersovereenkomst

goed werden bevonden en welke zaken voor verbetering vatbaar zijn. Ik hoop dat het mogelijk is. Ik dank u alvast.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Annabel Tavernier aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de nieuwe beheersovereenkomst 2021-2025 met het Huis van het Nederlands Brussel – 274 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: Mevrouw Tavernier heeft het woord.

Annabel Tavernier (N-VA): Minister, sinds 2004 is het Huis van het Nederlands in Brussel een prioritaire partner van het Vlaamse Brusselbeleid. De organisatie speelt een centrale rol in het actief taalpromotie- en oefenkansenbeleid dat de Vlaamse overheid in Brussel voert om de positie van het Nederlands in onze hoofdstad te versterken. Het Huis ondersteunt Brusselaars die Nederlands willen leren, oefenen of gebruiken en organiseert hiertoe tal van initiatieven. Denk maar aan het taalplatform Patati Patata, de Babbelut-conversatietafels, het project Plonge dans le néerlandais of de workshops Duidelijk Nederlands. De organisatie staat bovendien niet alleen open voor nieuwkomers of andere particuliere individuen, maar ook voor openbare diensten, verenigingen en associaties die er een beroep op willen doen.

Voor de uitvoering van haar opdracht ontvangt het Huis financiële middelen van de Vlaamse overheid, zowel vanuit het beleidsdomein Brussel als vanuit het beleidsdomein Inburgering, en van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC). De huidige beheersovereenkomst tussen de Vlaamse overheid, de VGC en het Huis van het Nederlands loopt stilaan af en dient te worden geactualiseerd. In de aanloop naar deze nieuwe beheersovereenkomst hebt u eind 2019 een onderzoek gestart naar de verwachtingen, motivatie en persoonlijke doelstellingen bij volwassenen die in Brussel Nederlands leren.

In uw Beleidsnota 2019-2024 geeft u aan dat u in de loop van 2020 gesprekken zult voeren met uw structurele partners om tot gedragen beheersovereenkomsten te komen voor de periode 2021-2025. Met betrekking tot het Huis van het Nederlands Brussel streeft u ernaar om, naast het voortzetten van het gevoerde beleid, tijdens die beleidsperiode de werking van het Huis van het Nederlands nog te verbreden.

Minister, wat waren de belangrijkste resultaten van het onderzoek naar de verwachtingen, motivatie en persoonlijke doelstellingen bij volwassenen die in Brussel Nederlands leren? Welke conclusies trekt u uit die resultaten? Op welke manier neemt u de resultaten van het onderzoek mee in de nieuwe beheersovereenkomst?

Wat is de huidige tijdslijn voor de totstandkoming van de nieuwe beheersovereenkomst? Hebt u reeds overleg gehad met het Huis van het Nederlands in het kader van de nieuwe beheersovereenkomst? Indien ja, kunt u dit verder toelichten? Indien neen, wanneer staat er een overleg gepland?

Hebt u reeds overleg gehad met uw bevoegde collega binnen het College van de VGC in het kader van de nieuwe beheersovereenkomst? Indien ja, kunt u dit verder toelichten? Indien neen, wanneer staat er een overleg gepland?

Vond er reeds een evaluatie van de huidige beheersovereenkomst plaats? Indien ja, welke zaken werden goed bevonden en welke bleken voor verbetering vatbaar?

Welke rol zullen projecten zoals Patati Patata, de Babbelut-conversatietafels, Plonge dans le néerlandais of de workshops Duidelijk Nederlands krijgen in de nieuwe beheersovereenkomst?

Welke nieuwe accenten wilt u leggen in de nieuwe beheersovereenkomst?

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Ik heb eind 2019 aan het Huis van het Nederlands Brussel de opdracht gegeven onderzoek te voeren naar verwachtingen, motivatie en persoonlijke doelstellingen bij volwassenen die in Brussel Nederlands leren. In antwoord op uw vraag om uitleg met van 6 mei 2020 gaf ik daarbij een inhoudelijke toelichting en antwoordde ik: "Het onderzoek bevindt zich momenteel in een voorbereidende fase en start in juni 2020. Het zal lopen tot juni 2022, wat toelaat om cursisten van verschillende niveaus gedurende langere tijd te volgen." Vandaag kan ik u bevestigen dat het onderzoek is opgestart, op 1 juli om precies te zijn. Het onderzoek loopt effectief twee jaar, tot juni 2022. De resultaten van het onderzoek zullen dan pas beschikbaar zijn.

Ik neem de vragen 2 en 3 samen en ik verwijs ook naar mijn antwoord op de vraag met betrekking tot het Huis voor Gezondheid, aangezien het proces met het oog op het sluiten van een nieuwe beheersovereenkomst vrij gelijkaardig verloopt. Het traject wordt gelopen samen met collega Somers, bevoegd voor de inburgering en de gelijke kansen. Ook de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) wordt hierbij betrokken in een streven naar een gezamenlijke beheersovereenkomst als een duurzaam samenwerkingsverband tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Huis van het Nederlands.

De beheersovereenkomst bepaalt het strategisch kader, gebaseerd op de missie en de doelstellingen van de organisatie. De concrete samenwerkingen die u hebt geciteerd en die ook zeer waardevol zijn, komen daar als dusdanig niet in aan bod, omdat het een strategische visie is, geen operationele uitwerking. De initiatieven die u opsomt, zitten eerder op het operationele niveau, maar ze zijn alleszins zeer waardevol en zullen daar zeker in passen. De beheersovereenkomst wordt vertaald in een strategisch beleidsplan en geconcretiseerd in jaarlijkse operationele actieplannen, waar dus die concrete projecten in voorkomen.

De opdrachten, de procedures, de financiële modaliteiten en het beheer van het gebouwencomplex zullen worden geregeld via periodieke samenwerkingsakkoorden per beleidsveld. Dit betekent dat er voor de Vlaamse Gemeenschap één samenwerkingsovereenkomst 2021-2025 vanuit Integratie en Inburgering zal zijn en ook één samenwerkingsovereenkomst 2021-2025 vanuit Coördinatie Brussel.

In maart 2020 werd vanuit beide administraties een gezamenlijke brief verzonden waarin de organisatie opnieuw werd uitgenodigd een strategisch beleidsplan 2021-2025 op te stellen. Dat meerjarig strategisch beleidsplan vormt de basis voor de samenwerkingsovereenkomst. Het Huis van het Nederlands Brussel bezorgde een eerste versie. Op basis daarvan worden momenteel gesprekken gevoerd met het Huis van het Nederlands Brussel, waarna de organisatie ook een definitieve versie van het plan zal indienen, in november.

Het Huis van het Nederlands stelde ook een zelfevaluatie op van het voorbije strategisch beleidsplan 2016-2020. Daarbij lag de focus op de meest recente jaren, 2018 tot 2020. Op basis van deze evaluatie besliste de organisatie welke doelstellingen en initiatieven behouden blijven, vernieuwd worden of afgerond worden. Ook voor het Huis van het Nederlands Brussel geldt dat de verschillende overlegmomenten en planningsinstrumenten zorgen voor een continue evaluatie van het beleid van de organisatie.

De werking betreffende het oefenkansen- en taalpromotiebeleid blijft zeker een basisopdracht van het Huis en wordt dus uiteraard behouden in het kader van de nieuwe beheersovereenkomst en samenwerkingsovereenkomst. De drie concrete projecten die u vernoemt worden zoals gezegd opgenomen in de eerste versie van hun meerjarig strategisch beleidsplan. Deze projecten zullen in de toekomst ook in digitale vorm aangeboden worden, wat al deels gebeurde in het kader van de coronacrisis. De coronacrisis heeft deze digitale omslag versneld.

Wat Duidelijk Nederlands betreft, kan ik verwijzen naar mijn antwoord op uw vraag van 27 april 2020. Meer bepaald maakt dit sinds lang deel uit van de werking van het Huis van het Nederlands Brussel en komen deze workshops aan bod in nagenoeg alle begeleidingstrajecten die het Huis aanbiedt aan organisaties die in Brussel aan de slag willen met Nederlands. Duidelijk Nederlands is echter geen apart project en er is ook niet in aparte financiering voorzien. Het werd dan ook niet apart opgenomen in de eerste versie van het strategisch beleidsplan en vormt een integraal onderdeel van de initiatieven van het Huis van het Nederlands.

Tot slot, het versterken van het Nederlands is een belangrijk aspect van mijn Brusselbeleid. Nederlands biedt veel kansen aan veel Brusselaars, jong en oud. Het is een hefboom, een positief verhaal, voor maatschappelijke en socio-economische participatie. Bovenal zorgt het Nederlands ook voor verbinding met onze hoofdstad en met Vlaanderen. Ik ben ervan overtuigd dat het Nederlands nog veel potentieel heeft om te groeien in Brussel.

Het Huis van het Nederlands is en blijft daarbij mijn prioritaire beleidspartner. Gelet op die motivatie wil ik inzetten op het verbreden van de werking, het verderzetten van de digitale omslag en specifieke aandacht voor jongeren.

De voorzitter: Mevrouw Tavernier heeft het woord.

Annabel Tavernier (N-VA): Dank u voor uw antwoorden, minister.

Het is duidelijk: het Vlaamse regeerakkoord is zeer ambitieus op het vlak van taalkennis Nederlands. Binnen de Vlaamse Gemeenschap is het potentieel aan mensen die Nederlands kunnen leren nergens groter dan in Brussel. U wees zelf ook op dat grote potentieel. Het Huis van het Nederlands wil verbreden en u wees ook op de digitale omslag. De coronacrisis heeft ook heel wat kansen gecreëerd, ben ik blij te vernemen.

Ik wilde nog even ingaan op een ander belangrijk dossier dat al heel wat vertraging heeft opgelopen, namelijk de invoering van de verplichte inburgering in Brussel. Ik hoop – en ik hoop u ook – dat deze in werking zal treden op 1 januari 2021, maar ik vroeg mij af of er op uw kabinet en op dat van minister Somers wordt nagedacht over manieren waarop het Huis van het Nederlands mee kan worden ingeschakeld om mensen warm te maken voor het Vlaamse inburgeringsaanbod. We gaan namelijk in een situatie terechtkomen waarbij we vanuit Vlaanderen zullen moeten concurreren met het Franstalige aanbod. Het zal dus van groot belang zijn om alle Vlaamse en Nederlandstalige organisaties in te schakelen om nieuwkomers warm te maken voor het Vlaamse inburgeringsaanbod, en uiteraard ook vice versa. Idealiter wordt er een soort van keten van Vlaamse instellingen gecreëerd die nauw samenwerken en naar elkaar doorverwijzen of elkaar promoten bij hun publiek. En ook dat lijkt mij een heel belangrijk element om mee te nemen in de nieuwe beheersovereenkomst.

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Mevrouw Tavernier, Inburgering is natuurlijk een van de essentiële beleidsdomeinen die we ook in Brussel uitoefenen. Collega Somers is daar zeer sterk bij betrokken. Ik zie het Nederlands in Brussel als een succesverhaal

en als een grote troef voor mensen om hun toekomst in ons land uit te bouwen. In die zin ben ik vrij optimistisch over het succes van onze inburgeringstrajecten. Heel wat van die nieuwkomers, die hun toekomst op een positieve manier willen uitbouwen, weten dat het Nederlands een enorme troef is en zullen dat traject ook volgen. Daar ben ik van overtuigd en dat tonen de cijfers ook aan.

Dat gezegd zijnde heb ik er ook binnen de Vlaamse Regering voor gepleit – en ik ben tevreden dat dat ook zo verankerd is – dat het betalend karakter van het inburgeringstraject, zoals dat in Vlaanderen wordt ingevoerd, niet wordt ingevoerd in Brussel, precies vanwege die zogenaamde concurrentie tussen de Franse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschap.

De kerntaak van het Huis van het Nederlands is toeleiden naar die trajecten, alsook die trajecten voor het Nederlands reorganiseren. Echte promotie zou eerder een zaak zijn voor het Agentschap, een zaak dus voor collega Somers. Nu, ik denk eerlijk gezegd dat grote promotiecampagnes niet noodzakelijk zullen zijn en dat het traject sowieso succesvol zal zijn, afgaande op het succes van het Huis zelf bij mensen die niet in een verplicht inburgeringstraject zitten. Dat overtuigt mij ervan dat dat a fortiori het geval zal zijn voor mensen die verplicht moeten inburgeren.

De voorzitter: Mevrouw Tavernier heeft het woord.

Annabel Tavernier (N-VA): Dank u wel, minister. Het is duidelijk dat de Vlaamse Regering via het Huis van het Nederlands optimaal op die kennis van het Nederlands blijft inzetten.

Ik heb het al eerder gezegd vandaag: het is ook belangrijk dat de Brusselse overheden hier hun bijdrage in leveren. We moeten streven naar die volledige tweetaligheid in de hoofdstad. U hebt zelf aangekaart dat kennis van het Nederlands heel veel deuren opent. Het opent de deur naar een job en sociale promotie, maar ook naar het cultureel erfgoed waaraan Vlaanderen rijk is. Het verbindt mensen. Ik hoop dus dat we daar volop op zullen blijven inzetten. De acties, bijvoorbeeld die van Actiris, zijn lovenswaardig, maar het is nog altijd de realiteit dat de Brusselse overheden de wettelijke tweetaligheid flagrant met de voeten treden. Het is ook duidelijk dat de nieuwe Federale Regering geen stappen zal zetten om dat aan te pakken. We moeten dus, denk ik, als Vlaamse overheid niet alleen zelf het Nederlands blijven promoten en aanbieden, maar ook blijvend de verschillende Brusselse overheden op hun verplichtingen wijzen. Alleen met een goede tweetaligheid wordt de ambitie van een meertalig Brussel een werkelijkheid. Ik hoop, minister, dat u dat zult blijven benadrukken bij andere overheden en dat u een signaalfunctie zult uitdragen. Ik kijk er in elk geval naar uit om de hernieuwing van de verschillende beheersovereenkomsten verder met u te bespreken in het kader van de aankomende beleids- en begrotingstoelichtingen (BBT's).

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.